

Zborový list

POPRADESKÝCH EVANJELIKOV

číslo VII / 2017

VIANOCE A NOVÝ ROK

VIANOČNÉ EVANJELIUM

Ale anjel im povedal: Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán. (L 2,10-11)

Všetci sme sa tešili na Vianoce a očakávali ich s radosťou. Vianočná radosť je iná, ako sú každodenné radosti života. Cítíme v nej prítomnosť večnosti, ktorá sa prelamuje do našej časnosti. Túžime znova prežívať to, čo prežívali pastieri na betlehenských poliach. Aj my sa chceme pridať ku radostnému chválospevu anjelov za darovanú spásu, ktorá k nám prišla v narodenom dieťatku.

Evanjelista Lukáš zaznamenal najstaršiu vianočnú kázeň. Znie: *Nebojte sa, veď zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude všetkému ľudu, lebo narodil sa vám dnes v meste Dávidovom Spasiteľ, ktorý je Kristus Pán.* Táto najstaršia vianočná kázeň je krátka, výstižná, zrozumiteľná a ľahko zapamätateľná. Tvorí ju jediná veta, jediný oznam, ktorý je adresovaný nám: *Nebojte sa!* Potom už nasledujú dôvody, ktoré zaháňajú strach. Strach má ustúpiť a dať miesto radosť, ktorá by bola dominujúca a definitívna v živote človeka.

Božie: *Neboj sa!* zaznieva do nášho, hriechom poznačeného života. Pán Boh vidí, že my sa často bojíme.

Alebo je snáď niekto, kto nepozná čo je to strach, kto sa ešte nikdy v živote nebál? Veď báť sa, to je také ľudské. Keď sa bojíme, tak pod vplyvom strachu konáme spravidla neprirodzene, nerozumne a horšie ako obyčajne.

Do tejto našej situácie nám zaznieva Božie: *Neboj sa!* Je to odpoveď na náš strach. To nie je lacné upokojenie, aké my zvykneme s ľahkosťou povedať druhým v ťažkých chvíľach, že všetko dobre dopadne. Toto: *Neboj sa!* zaznieva k nám z neba a vyzýva nás, aby sme Pána Boha brali vážne. Aby sme Mu dôverovali, a v dôvere v Jeho slovo prežívali každú situáciu svojho života.

Veď prečo by sme sa mali báť, keď Boh sám prišiel medzi nás, keď stojí na našej strane, keď je náš Priateľ. Stačí to len prijať a otvoriť sa Jeho láske. Spolahnúť sa na Jeho slovo a vianočná radosť naplní naše srdce.

Dr. Libor Bednár,
zborový farár

ZBOROVÁ DIAKONIA

Zuzana Hybenová, vedúca ZD

Pred Vianocami sa z médií dozvedáme o organizovaní rôznych diakonických a charitatívnych aktivít na pomoc núdznym, chorým, starým, opusteným. Je to tak, väčšinou, len pred blížiacimi sa sviatkami, keď ľudia majú k sebe akosi bližšie a ochota pomáhať je výraznejšia. O to viac si musíme vážiť, keď službu lásky a pomoci vykonávajú členky zborovej diakonie (ZD) v našom cirkevnom zbore prostredníctvom návštevnnej služby nielen pred Vianocami, ale počas celého roka.

Všetky sestry, vykonávajúce návštevnú službu, sa stretli 10. decembra v zborovej miestnosti, aby spoločne s vedením cirkevného zboru poďakovali za Božiu pomoc a spolu so žalmistom prosili: *Ty sa však nevzdaluj, Hospodine, sila moja, ponáhľaj sa mi na pomoc!* (Ž 22,20) Božiu pomoc sestry zo ZD veľmi potrebujú, lebo

pri ich vyššom veku neraz chýba sila. Preto je veľmi naliehavá potreba zapojenia sa mladších do tejto služby, a tak využívame aj túto možnosť a prosíme ochotné sestry prihlásiť sa do tejto práce na pomoc blížnym.

Na stretnutí sme konštatovali, že starší a tí, ktorí nemôžu prichádzať do kostola, návštevnú službu veľmi oceňujú a vítajú. Starší ľudia sa potrebujú porozprávať, podeliť o problémy, ktoré ich trápia a spoločne všetko v modlitbe odovzdať do Božích rúk. A rovnako aj potešiť sa Božím slovom a vedomím, že so svojimi problémami nie sú sami.

Hodnotili sme aj pomoc v rámci Misie na Níle, kde už 16 rokov pripravujeme potrebné veci pletením, háčkováním a šitím. Aj táto pomoc je veľmi vítaná.

Na záver sme spoločne prosili, aby milostivý Pán žehnal našu službu a pridával sestrám zdravie a silu aj naďalej.

SVETIELKO V BOŽOM OKNE

Alena Findrová

Predvianočné stretnutie detí sa konalo 17. decembra v zborovej miestnosti. Tí, ktorí prijali pozvanie, si hneď po príchode vyrobili vlastnú hviezdu a prilepili ju na spoločný stromček. Bola to *svetielková párty* a na začiatku nám chýbalo svetlo, preto sme si spoločnými silami – dospeláci a deti – zapálili sviečky. Pri dobrom svetle sme potom hľadali poskrývané hviezdičky so slovami hlavnej témy večera: *To svetlo svieti v tme, a tma ho nepohltí!* (J 1,5).

Keď sme vyriešili aj tento rébus, naše oči sa obrátili k veľkej tabuli zahalenej červenou dekou. Všetci boli zvedaví, čo tam je. Po odha-

lení tabule sa nám pred očami odkryl maľovaný príbeh. Bol to príbeh malého chlapca Timka a jeho ocka, ako sa raz večer prechádzali po meste. Pozorovali ľudí ako sa náhli. Tu zrazu Timko upozornil ocka na zvláštnu hviezdičku v okne. To nie je hviezdička, ale sviečka, hovoril otec. Zapalujú si ich v okne tí ľudia, ktorí majú syna vo vojne, aby si ho pri-

pomenuli. A on, keď sa raz bude vracat', aby trafil domov. Bolo to smutné vysvetľovanie, o ktorom obaja premýšľali. Keď prišli na koniec ulice, Timko znova niečo zbadal. Bola to jasne žiariaca hviezda, a Timko poznamenal, že to asi aj Pán Boh má Syna vo vojne. Otec nahlas rozmýšľal. Asi to je pravda. Pán Boh poslal svojho Syna do vojny s hriechom na tento náš svet. Narodil sa tu ako malé dieťa v plienkach. Vyrástol a bol poslušný. Nerobil nič zlé, pomáhal, staral sa o hladných, uzdravoval chorých, mal rád všetkých ľudí. No Boží nepriateľ Ho zabil na kríži. Jeho smrť však nebola zbytočná, lebo Jeho Otec, Pán Boh, Ho vzkriesil, a takto

zvítazil nad smrťou. On žije naveky. Tá svietiaci hviezda je na nebi stále. Pripomína nám teraz, že je niekto, kto na nás čaká. Je to Pán Boh. A je na nás, aby sme dôverovali Pánu Bohu a poprosili Ho, aby nám odpustil hriechy a prijal nás za svoje deti. Bol to príbeh o svetielku v Božom okne. To Svetlo – Pán Ježiš – prináša záchranu od večnej smrti všetkým, ktorí k Nemu volajú. Aj my sme sa na stretnutí k Pánovi Ježišovi modlili.

Potom sme sa už hrali na trmu-vrmu v Betleheme. Po výborných koláčikoch sme si ešte vyrobili sviečku, aby sme na Božie svetielko nezabudli ani vtedy, keď budeme doma.

VIANOČNÉ SVETLO

Ján Grešo, Sila lásky premieňa .....

Vy ste svetlo sveta.... Tak sviet' vaše svetlo pred ľuďmi, aby videli dobré skutky a velebili vášho Otca, ktorý je v nebesiach. (Mt 5,14-16)

Vianočná symbolika svetla nám pripomína, že Ježiš Kristus prišiel na svet ako svetlo do najrozličnejších situácií ľudskej tmy. Jeho svetlo je naozaj účinné, čo ukazujú príklady mnohých, ktorí ho prijali. Je veľmi smutné, ba tragické, ak niekde je svetlo, ktoré by im pomohlo, ale niet

nikoho, kto by im to svetlo priniesol.

Aj nás pozýva Spasiteľ, aby sme sa stali roznášacími jeho vianočného svetla. Vianočné poslanstvo by v nás malo prebudiť pocit povinnosti, zodpovednosť a túžbu stať sa spolupracovníkmi narodeného Spasiteľa. Keď v Izaiášovej prítomnosti odznela Božia otázka: *Koho pošlem a kto nám pôjde?* – odpovedal Izaiáš: *Tu som ja, pošli mňa.* Keď nám narodený Spasiteľ hovorí: *Vy ste svetlo sveta,* mali by sme ochotne a s radosťou odpovedať: *Áno, Pane, celý život chcem roznášať tvoje svetlo tam, kde ho najviac potrebujú.*

V Jánovom evanjeliu sa Pán Ježiš predstavuje ako svetlo sveta: *Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.*

Všimneme si niektoré vzťahy a situácie, v ktorých môžeme a máme byť roznášatelia Kristovho vianočného svetla. Ako rodičia mali by sme prinášať svetlo svojim deťom. Pripraviť im ovzdušie lásky, ktoré by sa stalo ich prvým, rozhodujúcim, pre celý život smerodajným domovom. Nielen ich posilať, ale spolu s nimi prichádzať k Pánovi Ježišovi. Svojím kresťan-

Potom zase prehovoril k nim Ježiš: Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť v tme, ale bude mať svetlo života.

Ján 8:12

ským životom im ukázať príklad normálneho ľudského života. Ako deti by sme mali prinášať svetlo svojim rodičom. Teraz myslíme predovšetkým na rodičov v starobe, ktorí veľmi potrebujú svetlo našej lásky, opatery, starostlivosti. To vianočné svetlo čistej, plnej, obetavej lásky si naozaj zaslúžia, a to nie iba cez Vianoce, ale po celý rok.

Vianočné svetlo by sme mali prinášať tým, ktorí blúdia v labyrinte tohto sveta a nie sú schopní sami od seba nájsť správnu životnú cestu. Upozorniť ich na Pána Ježiša, priviesť ich k Pánovi Ježišovi, venovať im čas na rozhovory o základných životných otázkach.

Vianočné svetlo by sme mali prinášať tým, ktorí zápasia o oslobodenie z hriešnej poviazanosti rozličných hriešnych zlozvykov a vášní. Potrebujú niekoho, kto by im znova a znova pripomínal, že sú Božie deti, že sa ich Boh nevzdal a že im chce pomôcť k novému životu.

Vianočné svetlo by sme mali prinášať smutným, malomyselným, zatrpknutým, ustrašeným. Je taký typ ľudí, ktorý vidí všetko iba v čiernom. Aj do tejto tmy priniesol Pán Ježiš svetlo, ale aj tu potrebuje spolupracovníkov, ktorí by jeho svetlo priniesli práve do tejto tmy.

Vianočné svetlo by sme mali prinášať chorým, osamelým, trpiacim. U takýchto ľudí sa veľmi rýchlo vytvára dojem, že sú zabudnutí. Títo potrebujú veľmi naliehavo vianočné svetlo – návštevu, rozhovor a povzbudivé slová, ktoré by zahnali tmu ich smútku, malomyselnosti, strachu.

Vianočné svetlo by sme mali prinášať aj zomierajúcim. Nie vždy je možné byť pri zomierajúcom, ale kedykoľvek je to možné, mali by sme to využiť na prinášanie svetla. Veľmi veľká pomoc v tomto prípade je držať ruku zomierajúceho a hovoriť mu večné slová z Biblie, ktoré sa v tej chvíli stanú pre neho svetlom. Napríklad slová zo žalmu: *Keby som kráčať hoci temným údolím smrti, nebojím sa zlého, lebo Ty si so mnou.* Pre takéto situácie by sme mali mať vždy k dispozícii, najlepšie v pamäti, bohatú zásobu biblických citátov.

Kto sa rozhodne byť roznášateľom Ježišovho vianočného svetla, môže s istotou počítať s pomocou Ducha Svätého. Nikoho nemožno prinútiť, aby robil túto službu, ale musíme si uvedomiť: z vianočného posolstva o svetle vyplýva, že ju má robiť každý kresťan. Prijat' svetlo, nechať si ho sebecky pre seba a neodovzdať ho ďalej – to by bolo nezodpovedné.

Všetky spomenuté, a mnohé ďalšie, formy roznášania vianočného svetla si nepochybne vyžadujú od nás mnoho času. Ale čas venovaný tejto veci by sme mali chápať ako obeť, ktorú sme povinní prinášať svojmu Pánovi. Čím viac vianočného svetla odovzdáme druhým, tým viac tohto svetla budeme mať aj sami pre seba. Nedá sa to teoreticky dokázať, treba to vyskúšať. Kto to vyskúša, tomu bude z tváre, z pohľadu, zo slov, zo všetkých spôsobov správania stále žiariť večné svetlo. Amen.

PRÍSPEVOK ŽIEN K 500. VÝROČIU REFORMÁCIE

Podľa Evanjelického východu č. 11/2017

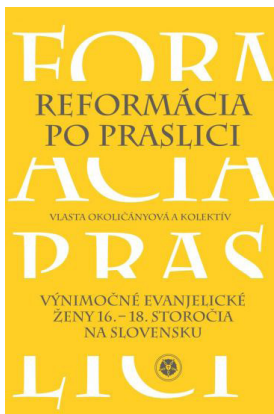
spracovala Zuzana Hybenová

K 500. výročiu reformácie pripravilo Spoločenstvo evanjelických žien (SEŽ) dva projekty. Ich ciele sú: posilnenie evanjelickej identity, lepšia znalosť evanjelickej cirkevnej histórie a v jednotlivých cirkevných zboroch budovanie bratsko-sesterského spoločenstva v rámci ECAV.

Veľkú organizačnú službu pritom odviedla sestra farárka Daniela Horínková, dlhoročná predsedníčka SEŽ ECAV.

V rámci projektu *Reformácia a ženy* bola vydaná publikácia *Vzácné ženy rodu Révai*. V druhom projekte s názvom *Vyššovaná história* vzniklo 16 gobelínov, znázorňujúcich históriu reformácie na Slovensku. Gobelíny vyššivali sestry zo všetkých seniorátov a vytvorili tak vzácné

a krásne dielo. Tretí projekt je príprava a vydanie zaujímavej knihy *Reformácia po praslici*. Sú to príbehy slovenských žien, ktoré zohrali významnú úlohu počas obdobia reformácie i následnej protireformácie v 16. až 18. storočí. To, že sa reformácia – hnutie za nápravu cirkvi na prahu novoveku – šírila nielen po mužskej, ale aj po ženskej línii, nie je veľmi známe. Pán Boh však do svojej služby povolal mužov i ženy a vyzbrojil ich Svätým Duchom. Publikácia *Reformácia a ženy* obsahuje dvanásť štúdií od štyroch autoriek: *G. Žibritová* – knihovedkyňa, autorka odborných prác z dejín knižnej kultúry; *N. Baráthová* – spisovateľka a historička z Kežmarku; *D. Fiačanová* – literárna historička Múzea Janka Kráľa v Liptovskom Mikuláši a *V. Okoličányová* – knihovníčka Univerzitetnej knižnice v Bratislave, zaoberajúca sa výskumom tlači zo 16. storočia.

Čitateľ sa zoznámí s *Alžbetou Bocatiouovou, Annou Tranovskou, Alžbetou Cobarovou-Turzovou, Máriou Krayovou, Evou Ottlíkovou, Annou Máriou Hellenbachovou, Katarínou Potockou-Šramkovou*, o ktorých už naša historiografia niečo zaznamenala. Ale sú tam predstavené aj neznáme osobnosti: *Magdaléna Heymairová, Katarína Regina z Greiffenbergu, Mária Maximiliána zo Stubenbergu, Mária Magdaléna*

Götzová-Stephaniová a skupina evanjelických tlačiarok a vydavateľiek zo 17. až 18. storočia, ktoré na území dnešného Slovenska pôsobili.

Naša cirkev mala a má šikovné, obetavé a uvedomelé evanjeličky, ktoré sa zapojili aj pri vydávaní tejto publikácie a prispeli ochotne podľa svojich darov od Boha im daných.

Publikáciu *Reformácia po praslici* ponúka na predaj vydavateľstvo *Porta libri*.

SLOVO NA ÚZKU CESTU V ROKU 2018

Peter Dubec a Zuzana Hybenová

Pán Ježiš povedal: *Ja som cesta i pravda i život* (J 14,6). Život s Ním je teda na ceste pravdy, na úzkej ceste, ktorá sa začína tesnou bránou. Žiaľ, je len málo ľudí, ktorí ju nachádzajú (Mt 7,14) a ešte menej tých, čo po nej kráčajú. Brožúra *Tesnou bránou* je pozvanie na túto cestu. Je to čítanie Božieho slova na každý deň v roku 2018.

Pre nastávajúci rok máme heslo: *Ja dám vysmädnutému zadarmo z prameňa vody života* (Zj 21,6). Skúmajme svoje srdce či nie je vysmädnuté. Prosme tak, ako povedala žena Samaritánka Pánovi Ježišovi pri Jákobovej studni: *Pane, daj mi tej vody, aby som nežíznila a nechodila sem načierať* (J 4,15).

Milé sestry a bratia, čítajme Božie slovo, nech oživuje nášho ducha tou vodou života. Texty z publikácie *Tesnou bránou* – ktorú každý rok pripravuje Modlitebné spoločenstvo ECAV a vydáva kežmarské vydavateľstvo ViViT – nám dobre poslúžia na lepšie porozumenie biblických textov a povzbudia i spevom vybraných piesní z Evanjelického spevníka. Modlime sa aj za tvorcov tejto užitočnej knihy, za jednotlivé cirkevné zbory našej cirkvi, senioráty, biskupské úrady a rôzne cirkevné inštitúcie či cirkevné periodiká. Pán Ježiš naše modlitby vypočuje a koná v našich životoch. Preto mu patrí vďaka za všetko, čo z Jeho milosti dostávame.

Ako je to zaužívané, brožúru si môžete kúpiť pri východe z kostola alebo vo farskom úrade.

KRESŤAN A VĎAČNÁ OBETAVOSŤ

Zuzana Valeková

To, že nás Pán Boh bohato žehná, som si nanovo uvedomila v nie tak vzdialenú nedeľu Poďakovania za úrody. Iste budete so mnou súhlasiť, že plne platí to biblické, že my, ľudia, nemáme nič, čo by nám nedal náš Pán. Ale naša vďačnosť za Božie dary nie je celkom v poriadku.

V tejto súvislosti som pred časom počula o skúsenostiach tých, ktorí u nás majú za úlohu spočítavať ofery (ofera – z lat. offertorium, obetovanie), teda dary, ktorými veriaci prispievajú na cirkevné účely. Nebolo veľmi optimistické konštatovanie, že nachádzajú jednocentové ofery... Možno nám napadne Ježišov príbeh o chudobnej vdove, ktorá do chrámovej pokladnice vhodila veľmi malý finančný dar (dva haliere či centy), ale, ako Ježiš povedal, bol to celý jej majetok! V tomto ohľade sa jej vôbec nemôžeme rovnať, lebo náš majetok – ktorý nám Boh daroval – je omnoho, omnoho väčší! Veď, nemáme žiadny nedostatok, lebo Boh sa o nás stará! Ide tu viac o našu schopnosť slobodne disponovať svojimi peniazmi. Chudobná vdova sa chcela zbaviť niečoho, čo by ju mohlo zväzovať, lebo to bolo to posledné čo mala. Ona však dôverovala Bohu, že jej dá toľko, koľko naozaj potrebuje! V Biblii nám tak slúži ako príklad obetavosti a úplného spolahnutia sa na Boha.

Konáme podobne? Alebo pre svoje „dobré svedomie“ len vyprázdňime drobné z peňažen-

ky na nedelňú oferu v kostole? Ku štedrosti nás nabáda aj Biblia, keď, na mnohých miestach v starej i novej zmluve, hovorí o *desiatkoch*, obetovaných Bohu. Zo súčasnosti si môžeme vziať príklad z malých cirkevných zborov našej cirkvi, kde sú veriaci dohodnutí, že na oferu budú dávať papierové bankovky, aby mohli cirkevné zbory žiť a uhrádzať finančné záväzky. Ďalšia dobrá možnosť je posielat' (menšiu/väčšiu/desiatkovú) pravidelnú oferu trvalým príkazom zo svojho bankového účtu na účet cirkevného zboru – číslo bankového účtu nájdete na webstránke CZ ECAV Poprad alebo vo farskom úrade.

Velkodušnosť veriacich židov voči Bohu bola obdivuhodná. Evanjelista Marek vyslovene podotýka, že „mnohí boháči hádzali značné sumy...“ Je to zaujímavé, lebo s bohatstvom rastie v človeku aj lakomstvo. Ale živá viera spojená s bohatstvom plodí štedrosť! Táto štedrosť bohatých však nevzrušovala srdce Pána Ježiša. Jeho zaujíma skôr *velkosť obete*, a tá vyplýva z pomeru: *koľko kto mohol a koľko skutočne dal*.

K vďačnosti a obetavosti sa povzbudme aj vianočným časom, ktorý nás tiež upomína na to, že najväčší Boží dar sme dostali v našom spasení skrze Božieho syna Pána Ježiša Krista. Keď si toto uvedomíme, núti nás to konať podobne z našej strany voči Bohu.

Cti Hospodina darmi svojho imania a prvotinami z každého svojho výnosu. Tak sa ti naplnia stodoly hojnosťou a muštom pretečú tvoje kade. (Prísľ 3, 9-10)

PÔSOBENIE EVANJELIA

Dobrá sejšba 2016

Fúzík a Lamač boli susedia, ale hádali sa pre svoje pozemky. V ich krajine mnoho ľudí uverilo v Pána Ježiša Krista a patrilo k nim i Fúzík. Premýšľal o svojom živote a v Božom svetle si uvedomil, že sa voči Lamačovi nezachová-

val dobre. Vyznal Bohu tento hriech a cítil potrebu zmieriť sa so svojím susedom.

Fúzík išiel k Lamačovi a povedal: *Chcem vás poprosiť o odpustenie. Mali sme spolu mnoho sporov. A bol som to ja, kto väčšinou nebol v práve. Lamač neprívetivo odpovedal: Presne to som si aj ja vždy myslel, a preto vám neodpustím.*

Fúzik odpovedal: *V budúcnosti chcem žiť inak, lebo všetci sa raz budeme musieť zodpovedať pred Božím súdom.*

Lamač sa najprv veľmi čudoval. Ale jeden z jeho synov poznal riešenie tej hádanky: *Počul som, že sa náš sused pridržiaava tých zbožných.* To privedlo otca k zamysleniu a povedal si: *Keď evanjelium môže takto zmeniť človeka, musí na tom niečo byť.* Potom si spomenul na Fúzikove slová o Božom súde... nakoniec sa i on, vo svetle Božieho slova, spoznal ako hriešnik a vyznal Bohu svoju vinu.

MAŤ TAKÉHO BRATA

Môj priateľ Pavol dostal ako vianočný darček od svojho brata auto. Na štedrý deň Pavol vychádzal zo svojho úradu a uvidel, že nejaké chlapčisko chodí okolo jeho nablýskaného nového auta a obdivuje ho. „To je vaše auto, pane?“ opýtal sa. Pavol prikývol: „Môj brat mi ho daroval k Vianociam.“ Chlapca to šokovalo. „To znamená, že váš brat vám ho dal a vás to vôbec nič nestálo? Páni, keby som ja...“ a na chvíľu sa odmlčal. Pavol samozrejme vedel, čo chce chlapec povedať – že aj on by chcel mať takého brata. Ale to, čo ten mladík povedal, Pavla veľmi prekvapilo. „Keby som aj ja“, pokračoval chlapec, „mohol byť taký brat!“

Pavol s úžasom pozrel na chlapca a bez dlhého premýšľania sa ho spýtal: „Nechceš sa previezť v mojom aute?“ „Ale áno, s radosťou.“ Po krátkej jazde chlapec s rozžiarenými očami pozrel na Pavla a povedal: „Pane, nemohli by ste ísť pred náš dom?“ Pavol sa pousmial. Predpokladal, že

A potom išiel Lamač k svojmu susedovi, ktorý ho prívetivo prijal. *Prišli ste ku mne, aby ste ma požiadali o odpustenie, ale ja teraz cítim, že som poznal oveľa horšie ako vy.* Výsledok bol, že si podali ruky na zmierenie a zo znepriatelených susedov sa stali bratia v Kristovi.

Zamyslime sa aj my, či sme sa niekedy tiež nechovali podobne zle ako susedia v príbehu. Snažme sa ešte v starom roku napraviť svoje hriešne chovanie a v novom roku žime podľa evanjelia v láske – ako sestry a bratia v Pánovi Ježišovi Kristovi.

vie, čo ten mládenec chce. Chce, aby jeho susedia videli, ako sa vezie domov v krásnom aute. Ale opäť sa zmyšľil. „Zastavte, prosím vás, tam, kde sú tie dva schody“, požiadal ho chlapec.

Potom vybehol po schodoch. Po malej chvíli Pavol počul, že sa vracia, ale nešiel rýchlo. Niesol na rukách svojho malého, chromého brata. Posadil ho na najspodnejší schodík, pritisol sa k nemu a ukázal na auto. „Tak, tu je to auto, Janko. Je to tak, ako som ti povedal hore. Jeho brat mu ho dal na Vianoce, takže ho nestálo ani cent. A jedného dňa aj ja kúpim tebe také isté... Potom na vlastné oči uvidíš všetky tie krásne veci vo vianočných výkladoch, o ktorých som ti hovoril.“

Pavol vystúpil z auta a posadil chlapca na predné sedadlo. Jeho starší brat si s rozžiarenými očami sadol vedľa neho a potom sa trojica vydala na nezabudnuteľnú sviatočnú jazdu.

V ten Štedrý deň Pavol porozumel Ježišovým slovám: „Požehnaný je ten, kto dáva...“

NEBOLO MIESTO... MIESTO EŠTE JE

Dobrá sejba 2012
.....

(Mária) porodila svojho prvorodeného syna, obvinula ho plienkami a uložila v jaslách, lebo v nočľahárni pre nich nebolo miesto. (L 2,7)

Pane, stalo sa... a miesto ešte je. ...prinúť ich

vojsť, aby sa mi naplnil dom. (L 14,22-23)

Nebolo miesto. Pred dvetisíc rokmi v betlehemskej nočľahárni nebolo miesto pre Máriu, ktorej sa mal narodiť syn Ježiš.

Táto nočľaháreň je obraz ľudstva, ktoré nemalo miesto pre Spasiteľa sveta... a tento postoj

sa nezmenil ani v dnešných časoch. Kolkí z tých, ktorí si hovoria kresťania, Ho v skutočnosti neprijali! Napriek tomu, že aj keď ľudia nechceli dať Ježišovi Kristovi iné miesto ako kríž, aby sa Ho zbavili, Boh milosti neprestáva hlásať svoje poslanstvo o spasení a otvárať svoje nebo všetkým, ktorí Ho prijímú.

Ak niekto prijme Ježiša ako svojho osobného Spasiteľa, má s konečnou platnosťou zabezpečené miesto v nebi, v dome Otcovom. Božie želanie je,

aby sa Jeho dom *naplnil* mužmi a ženami vykúpenými Kristovou krvou, vyliatou na kríži. Ježiš zaplatil cenu za toto miesto, takže je zadarmo pre všetkých tých, ktorí sa Mu zdoverya.

Dovolíme si zanedbávať takú veľkú lásku a také veľké spasenie? Dajme si pozor! Jedného dňa Božia trpezlivosť skončí a brána neba sa zatvorí. Potom už definitívne bude neskoro. Nečakajme! *Prijmime dnes* miesto, ktoré nám Boh ponúka pri sebe, aby sme boli večne šťastní s Ježišom.

Otvorme srdcia

Zlatica Oravcová
.....

Pred bránou do Betlehema
pokorná stojí žena –
Mária krásou odiata,
noc skveje sa sťa zo zlata!

Pred bránou do maštaľky

sa rozprestrelí dialky,
Mária Panna vojde dnu,
Boh zakryl priepasť bezodnú!

Pred bránou do Edenu
zas vidno čakať ženu.
Tmu čiernu Svetlo rozkrája,
ľudstvo má prístup do raja!

Pred bránou nášho srdca
Pán slávy peklo rúca
a klope srdca na dvere
prísľubom Veľkej Večere!

Večerať s Ním je spása,
v Ňom nebo otvára sa –
z výsosti nebies prišiel Pán!
Otvorme srdcia dokorán!

Milí členovia CZ a priatelia, redakčná rada vám ďakuje za prejavení priazeň počas celého roka 2017.

Prajeme vám prežiť požehnané dni Vianoc, plné lásky, pokoja a pohody. Nech radosť z narodenia Spasiteľa sveta prežiarí vaše domovy a prinesie novú nádej nielen do týchto sviatočných dní, ale aj do všetkých dní roka 2018.

Redakčná rada Zborového listu popradských evanjelikov

POZÝVAME NA SLUŽBY BOŽIE

25. 12. Pon	09:00	- Poprad, 1. Slávnosť vianočná, Narodenie Pána
	10:30	- Stráže, 1. Slávnosť vianočná, Narodenie Pána
26. 12. Uto	09:00	- Poprad, 2. Slávnosť vianočná, Pamiatka mučeníka Štefana
31. 12. Ned	09:00	- Poprad, Závierka občianskeho roka
	10:30	- Spišská Sobota, Závierka občianskeho roka
1. 1. Pon	09:00	- Poprad, Nový rok, Obrezanie Krista Pána
	10:30	- Stráže, Nový rok, Obrezanie Krista Pána
6. 1. Sob	09:00	- Poprad, Zjavenie Krista Pána mudrcom
7. 1. Ned	09:00	- Poprad, 1. nedeľa po Zjavení, nedeľa misie